

saadan Undersøgelse maatte foretages, før der kunde træffes Bestemmelse om Sygdommens Inddragelse under Ulykkesforsikringsloven. I Overensstemmelse hermed udtalte senere Folketingets Udvalg i sin Betænkning af 31. Marts 1938 (Rigsdagstidende 1937—38, Tillæg B., Sp. 1943—44) Ønske om Foretagelse af den fornævnte Undersøgelse og om, at der, saafremt Undersøgelsen bekræfter Sygdommens Opstaaen som Følge af Erhvervet, snarest skabes Lovhjemmel for Sygdommens Inddragelse under Ulykkesforsikringsloven, idet der tilstræbes en Ordning, der omfatter samtlige under Loven henhørende forsikrede Fiskere.

Paa Socialministeriets Foranledning har Direktoratet for Ulykkesforsikringen nu foretaget den ønskede Undersøgelse af den omtalte Hudlidelse, idet Direktoratet herunder har ladet to Fiskere, der var anmeldt til Direktoratet som angrebet af denne Sygdom, underkaste en Undersøgelse paa Finsens medicinske Lysinstituts Hudafdeling hos Direktoratets dermatologiske Raadgiver.

Ved Undersøgelsen viste det sig, at det drejer sig om et Overfølsomheds-Eczem, til Grund for hvilket der ligger en Sensibilisering, idet Sygdommen kun opstaar hos overfølsomme Personer og først optræder, efter at vedkommende gennem længere Tid har været udsat for Paavirkning af Alcyonidiet „Søværvel“ — der hovedsagelig forekommer i Vesterhavet, men dog ogsaa er paavist i andre danske Farvande, — og derigennem er blevet overfølsom (sensibiliseret). Er Overfølsomheden først paa den angivne Maade tilvejebragt, er selv en ganske ringe Paavirkning, saasom Berøring med Fisk, der har ligget i Søværvelen, maa ske endog blot et Stænk af Havvand paa de Steder, hvor den trives, tilstrækkeligt til at bevirke Genoplussen af Lidelsen. Selv om Aarsagen til Sygdommens Opstaaen endnu ikke er helt klarlagt, er der for Direktoratet efter de foretagne Undersøgelser ingen Tvivl om, at Lidelsen er knyttet til *Fiskerierhvervet*, og at det i de enkelte Tilfælde vil være muligt at afgøre, om Lidelsen skyldes Erhvervet. Direktoratet nærer derfor ingen Betænkning

ved nu at foreslaa den omhandlede Lidelse optaget blandt de erstatningsberettigende Erhvervssygdomme ogsaa hos andre Fiskere end de i §§ 58 og 59 omhandlede.

Angaaende Udgifterne ved Sygdommens Inddragelse under Loven har Direktoratet for Ulykkesforsikringen trods Forhandling med Dansk Fiskeriforening og med Vestjysk Fiskeriforening — der i Skrivelse af 20. Juli 1938 har oplyst, at man indenfor Vestjysk Fiskeriforening regner med at kende ca. 10 Tilfælde fra de senere Aar, hvor Fiskere har været nødt til at søge Beskæftigelse i Land for at overvinde Sygdommens Følger, og at Sygdommen i de senere Aar, hvor Fiskeriet i overvejende Grad er foregaaet paa den vestlige Del af Doggerbank, nu optræder med større Hyppighed end tidligere —, ikke kunnet opstille nogen nærmere Beregning. Efter Direktoratets Skøn er der dog ligesom ved de allerede ved Loven af 13. April 1938 medtagne Hudlidelser skellig Grund til at antage, at de med Forsikringen af Sø-Eczem forbundne Omkostninger i de enkelte Tilfælde ikke vil være betydelige, da det i vid Udstrækning drejer sig om Sensibilisering, og Invaliditeten derfor i Almindelighed vil være begrænset til Arbejde med vedkommende Stof, saa at Erstatningen efter Ulykkesforsikringsloven normalt vil bestaa i at støtte den paagældende i den Tid, der hængaar, indtil han finder andet egnet Arbejde, eventuelt i Samarbejde med Invalidforsikringsretten.

Da Socialministeriet, efter at det nu er konstateret, at det omhandlede Sø-Eczem skyldes Fiskerierhvervet, finder det mindre rimeligt, at kun de efter Lovens §§ 58 og 59 forsikrede selvstændige erhvervsdrivende er forsikrede mod denne Sygdoms Følger, stiller man herved i Overensstemmelse med den fra Direktoratet for Ulykkesforsikringen modtagne Indstilling samt med de tidligere af Landstings- og Folketingsudvalgene udtalte Ønsker Forslag om, at ogsaa de efter Lovens §§ 56—57 forsikrede, ved Fiskeri beskæftigede Personer faar Adgang til Erstatning for Følgerne af denne Sygdom under de i Loven i øvrigt foreskrevne Betingelser.